समर्द्धयति" इति। 'एके' महर्षयः, 'एष' नाचिकेतः, 'अग्निः', उत्तरवेदितुल्य 'इति' एवं, 'वदन्तः', निरूढादि 'पशुबन्ध एव' कर्मणि, 'उत्तरवेदि'देशे 'तं', एतं नाचिकेताग्निं, 'चिन्वते'। सोयं पूर्व्वः पक्षो न तु सिद्धान्तः। 'तत्' तस्मात्, तथा न कुर्य्यात्'। यदि कुर्य्यात् तदानीं 'एतमग्निं', 'कामेन', 'व्यर्धयेत' सोमयागादिफलेन वियोजयेत्। 'सः' 'अग्निः' 'कामेन', वियोजितः सन् 'एनं' यजमानं, फलेन वियोजयति। तस्मात् पशुबन्ध एवेति नियमं परित्यज्य सोमयागे 'एवैनं चिन्वीत'। अथवा सोमयागेष्वपि 'यत्र' गवामयनादौ, अतिबहवः 'आहुतयोराहूयेरन्', तत्र 'एतमग्निं', चिन्वीत। एवं सन्नेतमग्निं तत्तत्फलेन समृद्धं करोति। 'सः' च समृद्धः, 'एनं' यजमानमपि, फलेन 'समर्द्धयति'॥

(२) सैव फलसमृद्धिरुदाहरणबाहुल्येन प्रपञ्च्यते। तत्र प्रजालाभः स्वर्गप्राप्तिरूपं फलं दर्शयति। "अथ हैनं पुरर्षयः। उत्तरवेद्यामेव सत्रियमचिन्वत। ततो वै तेऽविन्दत प्रजाम्। अभि स्वर्गं लोकमजयन्। विन्दत एव प्रजाम्। अभि स्वर्गं लोकं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उचैनमेवं वेद" इति। 'पुरा', केचित् 'ऋषयः', 'एनं' नाचिकेताग्निं 'सत्रियं' सत्रसम्बन्धिनं, कृत्वा, उत्तरवेदिदेश एव 'अचिन्वत'। 'ततः', तेषां फलसिद्धिर्जाता। एवमन्यस्यापि भवति॥

(३) द्रव्यादिसमृद्धिलक्षणं फलं दर्शयति। "अथ हैनं वायुर्ऋद्धिकामः॥ २॥ यथान्युप्तमेवोपदधे। ततो वै स